چهره هفته

یک قاتل عنکبوتی معمولی

از آن دسته بازیگرانی است که نه از نقش‌های متفاوت می‌ترسد و نه از گریم شدن. می‌تواند نقش‌هایی دور از هم را هم انتخاب کرده و در همه‌شان نسبتا بدرخشد و از پس کار برآید.

وقتی می‌شود نقی معمولی پایتخت و از دریچه تلویزیون به خانه‌های مردم می‌رود، آنقدر خوب از پس نقش برمی‌آید که می‌شود باور کرد او اصالتا مازندرانی است. فرهنگ این منطقه را می‌شناسد و می‌تواند کاملا قابل باور به نظر برسد و مخاطب را با خود همراه کند.

وقتی بازی در نقش راننده تاکسی فیلم فراری ساخته موفق رضا داوودنژاد را هم می‌پذیرد نقشی قابل باور و جدی را ایفا می‌کند، مردی مهربان و ساده که تمام تلاش خود را برای تغییر مسیر دخترك داستان به کار می‌بندد و تا پایان ماجرا را مثل یك مرد واقعی پیش می‌رود.

می‌شود درباره محسن تنابنده مثال‌های متفاوت و فراوانی را کنار هم گذاشت.

بازی در قالب طنز و جدی، در فیلمنامه‌هایی با داستان تلخ یا شیرین، او از پس همه این نقش‌ها

برمی‌آید و بازی قابل قبولی ارائه می‌کند.

این بازیگر اکنون با بازی خوبش در فیلم «شکستن همزمان بیست استخوان» ساخته جمشید محمودی روی پرده سینماهاست، در این فیلم هم نقش مردی افغانستانی را بازی می‌کند که اتفاق دشوار و عجیبی را پشت سر می‌گذارد و تمام تلخی نقشی که ایفا کرده را به مخاطب منتقل می‌کند.

طبق تازه‌ترین اخبار منتشر شده او قصد دارد در نقش یك قاتل عنکبوتی در فیلم سینمایی «عنکبوت» ایفای نقش کند. آن‌طور که خبرگزاری ایسنا نوشته، عنکبوت دومین ساخته ابراهیم ایرج زاد و به تهیه‌کنندگی جواد نوروزبیگی است که در گروه اکنون در حال فیلمبرداری آن هستند.

این اثر که فیلمنامه‌اش را اکتای براهنی نوشته روایت زندگی مردی است که قصد دارد ریشه فساد را خشك کند و در حقیقت آسیب‌شناسی و نقد نگاه تند است. نقش این مرد را هم طبعا تنابنده بازی کرده و به احتمال زیاد می‌تواند از این قاتل عنکبوتی هم چهره‌ای قابل باور به ما ارائه کند.

این فیلم برای نمایش در سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر آماده خواهد شد و در آن ساره بیات، ماهور الوند، شیرین یزدان‌بخش، فرید سجادی‌حسینی و چهره‌های دیگری بازی می‌کنند. محمدصادق رنج‌کشان هم به عنوان جانشین تهیه‌کننده و سرمایه‌گذار در فیلم «عنکبوت» حضور دارد.

نگاهی به خوب و بد «سال دوم دانشکده من» ساخته رسول صدرعاملی

دیشب نامزدتو دیدم آوا!

نمایش فیلم رسول صدرعاملی در زمان جشنواره فیلم فجر سال گذشته هم توقع منتقدان را برآورده نکرد

امید رحمانی

سینما

رسول صدرعاملی از مهم‌ترین کارگردان‌های سینمای پس از انقلاب است که دو نقطه عطف مهم در کارنامه فیلمسازی دارد؛ اولی ملودرام گل‌های داوودی محصول سال ۶۳ که از مشهورترین و محبوب‌ترین فیلم‌های دوره خودش بود و دیگری سه‌گانه مضمونی دختری با کفش‌های کتانی، من ترانه ۱۵ سال دارم و دیشب بابا تو دیدم آیدا در اواخر دهه ۷۰ و اوایل ۸۰ به‌ویژه دومین فیلم که از فیلم‌های مهم و تاثیرگذار سینمای ایران هم است.

فیلم‌های بعدی صدرعاملی بعد از پایان این سه‌گانه چندان موفق نبود و جلب توجه نکرد و منتقدان و تماشاگران در مجموع روی خوشی به آنها نشان ندادند.

بعد از ساخت فیلم در انتظار معجزه، صدرعاملی چند سالی از کارگردانی دور بود تا این‌که تصمیم به ساخت سال دوم دانشکده من گرفت؛ این فیلم که فیلمنامه آن را پرویز شهبازی، کارگردان فیلم‌هایی چون نفس عمیق و دربند نوشته، قصه دو دختر دوست و هم‌دانشگاهی به نام‌های مهتاب و آوا را روایت می‌کند که یکی از آنها (آوا) به دلیل مشکلات عاطفی که با نامزدش علی دارد، قرص‌های مخدر مصرف می‌کند و همین هم باعث ضایعه مغزی و به کما رفتن او در سفر دانشجویی به اصفهان می‌شود.

سال دوم دانشکده من که از ۱۰ مهر اکران شده، تا اینجا حدود ۳۶۰ میلیون تومان در گیشه فروخته است. سها نیاستی، فرشته ارسطویی، علی مصفا، پدرام شریفی، بابك حمیدیان، ویشکا آسایش، شقایق فراهانی، نیلوفر خوش‌خلق و افشین هاشمی از بازیگران این فیلم سینمایی به تهیه‌کنندگی مسعود ردایی هستند.

ادامه در صفحه ۱۱

شب شعر عاشورایی شیراز، قدیمی‌ترین و مردمی‌ترین رویداد ادبی کشور به ایستگاه سی‌وچهارم رسید

پرچم بالای فرهنگِ غیردولتی

محمدصادق علیزاده

ادبیات و هنر

در راه رفتن به سالن همایش‌های اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان فارس هستیم. اداره کل و حافظیه در یك خیابان قرار دارند. یکی از رفقا پیشنهاد می‌کند که قبلش سری به مزار حضرت حافظ بزنیم. مقبول می‌افتد. در جلوی ورودی به حافظیه می‌خوریم به حاج احد ده‌بزرگی، بزرگ شاعران عاشورایی و آیینی. تا ابتدای ورودی حافظیه ما را همراهی می‌کند و بعد هم رو به مزار حافظه به اشارت، غزلی زیر لب زمزمه می‌کند: «شب وصل است و طی شد نامه هجر؛ سلام فیه حتی مطلع الفجر...» حافظیه و مزار حافظه شده نگینی برای شعرای سراسر کشور و بلکه آن سوی مرزهای کشور که حالا به دو بهانه دور هم جمع شده‌اند: سرودن به زبان فارسی و سرودن از حسین‌بن‌علی(ع).

شب شعر عاشورایی شیراز حالا ۳۴ سال است که از عمرش می‌گذرد. سه دهه و اندی قبل به همت و انگیزه حاج‌حسین فرهنگ در شیراز پا گرفت. از همان سال ۶۵ هم در کنار بانی اصلی این مراسم که حاج‌حسین فرهنگ باشد، نام حاج احد ده‌بزرگی هم به چشم می‌خورد. این‌گونه می‌شود که ۳۳ سال قبل حاج‌حسین فرهنگ با همراهی احد ده‌بزرگی با توصیه یکی از دوستانش شب‌شعر عاشورایی را با هزینه شخصی کلید می‌زنند. آنها با هم قول و قرار می‌گذارند هزینه برگزاری این شب‌شعر از هزینه شخصی و البته کمك‌های مردمی تأمین شود و هرگز به سمت بودجه‌های دولتی نروند؛ امری که به گفته متولیان آن تاکنون هم پابرجا بوده است.

بنیانگذاری یك رویداد فرهنگی از محل درآمدهای شخصی

سی‌وچهارمین دوره این شب‌شعر هم سه‌شنبه تا جمعه هفته گذشته با حضور تعداد زیادی از شعرای آیینی در شهر شیراز برگزار شد. واقعیتش را بخواهید آنچه در سطرهای بالا درباره عقبه مردمی این رویداد و استفاده نکردن از هزینه‌ها و بودجه‌های دولتی استفاده شد اصلا در مقام حرف و شعار نیست و هر سال تعداد زیادی از شاعران از سراسر کشور با هزینه شخصی خاندان فرهنگ به شیراز می‌آیند. تمام هزینه‌های این رویداد از دعوت حضرات شعرا تا اسکان و تغذیه آنها از محل درآمدهای شخصی و غیردولتی خاندان فرهنگ تامین می‌شود. حتی محلی که شعرا در آن اسکان می‌یابند منزلی قدیمی متعلق به مرحوم حاج حسین فرهنگ است.

با وجود آن‌که حالا این منطقه به یکی از مناطق اعیان‌نشین شیراز تبدیل شده و قیمت زمین و ملك در آن سر به فلك می‌زند، ولی فرزندان مرحوم حاج حسین دست به این بنای دو طبقه نزده و آن را به همان شکل حفظ کرده‌اند تا بتوانند وصیت پدر را اجرا کنند. حاج‌فرهنگ قبل از فوتش وصیت کرده بود که یك سوم اموالش خرج اقامه عزاداری حضرت سیدالشهدا(ع) شود. در واقع بدنه اصلی هزینه برای برگزاری این شب‌شعر از این همین طریق تهیه می‌شود. گرچه افراد بسیاری در این زمینه مشارکت دارند، اما بدنه اصلی هزینه‌ها از طریق وصیت و وقف حاج حسین فرهنگ تقبل می‌شود.

مهمان‌هایی از شرق تا غرب دور

سی‌وچهارمین دوره این شب‌شعر را -که از سه‌شنبه تا جمعه هفته گذشته در شیراز برگزار شد- می‌توان از نظر کمی و کیفی یکی از دوره‌های خاص چند سال اخیر دانست. به‌جز سروده‌ها و شعرهای قرائت شده، حضور شاعران هم از نظر کمی و هم از نظر کیفی در این دوره منحصر به فرد بود. حضور و شعرخوانی شعرای جوان در کنار شعرای اسم و رسم درکرده این سال‌ها و پیشکسوت از دیگر نقاط عطف این دوره بود. در کنار شعرای ایرانی بعضی از شعرای فارسی‌زبان از کشور همسایه شرقی افغانستان هم در این رویداد حضور داشتند. حضور شعرا در این رویداد البته جنسیت هم نمی‌شناسد و کافی است نگاهی به کسانی که در سالن همایش‌های اداره کل استاد ارشاد فارس شعرخوانی کرده‌اند نگاهی بیندازید تا صحت این گزاره مشخص شود.

امسال البته این کنگره یك مهمان ویژه دیگر هم داشت؛ سیدعباس صالحی که برای ماموریتی کاری عازم شیراز شده بود پس از اطلاع از برگزاری این مراسم، خودش را برای ادای احترام به شب‌شعر رساند و ساعتی را در میان علاقه‌مندان به شعر و فرهنگ اهل‌بیت(ع) گذراند. در کنار همه اینها جالب است بدانید که دست‌اندرکاران شب‌شعر از کنار سروده‌های جدیدی که هر سال درباره مفاهیم عاشورایی سروده می‌شود بی‌تفاوت نمی‌گذرند. دبیرخانه شب‌شعر، هر ساله سروده‌های جدیدی که شاعران در این کنگره قرائت می‌کنند را جمع‌آوری کرده و در قالب یك کتاب منتشر می‌کند. شعرایی که هر سال برای شرکت در کنگره به شیراز می‌آیند می‌توانند کتاب سروده‌های سال قبل را دریافت کنند. خلاصه که در جریان باشید فرآیندی که برای این کنگره طراحی شده به‌گونه‌ای است که در پایان محصول خاص خودش را هم به جامعه ادبی عرضه می‌کند.

در مدل‌های مختلف

احتمالا برایتان جالب باشد که بدانید عوامل و دست‌اندرکاران این رویداد ۳۴ ساله هرچند در ادبیات و اظهار ارادت به امام حسین(ع) وجه مشترك دارند اما از نظر خط و ربط‌های سیاسی به شدت متنوع و متکثرند. حضور در جمع این آدم‌ها هر فردی را متعجب می‌کند که چطور می‌شود این همه آدم از گرایش‌های مختلف سیاسی دست در دست هم یك رویداد مستمر فرهنگی را سه دهه ادامه بدهند بدون این‌که به برگزاری مداوم آن خدشه‌ای بخورد. نشانه‌ای که حکایت از آن دارد عوامل و دست‌اندرکاران شب‌شعر عاشورا به دور از جریان‌ها و گرایش‌های شخصی خودشان همه کمر همت بسته‌اند تا صرفا در خدمت فرهنگ عاشورا و ادبیات باشند.

شب شعر عاشورایی شیراز می‌تواند یك الگوی خوب برای طرح‌های اصیل فرهنگی باشد که از آفت خط و ربط‌های سیاسی در امان می‌مانند. در این میان البته نباید از نقش مدیریت پدرانه و مشفقانه مرحوم حاج‌حسین فرهنگ و حاج احد ده‌بزرگی غافل شد. درك چنین موقعیتی از چنین افرادی است که باعث شده این نهال فرهنگی بعد از سه دهه تبدیل به یك درخت تناور شود که هر سال میزبان جمع زیادی از شعرای آیینی از اقصی نقاط کشور است.

مرحوم حاج‌حسین فرهنگ

عبدالحسین فرهنگ فرزند

پشت صحنه

حتی سوغاتی نداریم

برخلاف جمعه ساکت گروه فرهنگی، شنبه‌ای داشتیم پرهیاهو. از ماجرای این‌که یکی از اعضای گروه مطالب دیگری را در اینستاگرام لایك نمی‌کرد گرفته تا شیطنت‌های عضو سابق گروه فرهنگی (میم. الف کاشانی) برای ایجاد شکاف و تفرقه میان اعضای گروه. البته نامبرده راه به جایی نبرد و مجبور شد خیلی زود به میز کار خود بازگردد! اعضای گروه هم بالاخره به شادی و خنده ماجرا را تمام کردند و شخص نام نبرده یادش ماند که از این به بعد پست‌های همکارانش را لایك کند.

نکته دیگری که دانستنش ضروری است را هم بگویم. همان آقای میم. صاد. عین که گوشی خریده بود و شیرینی هم نداد، حالا از سفر شیراز برگشته دست خالی! این اتفاق ضایعه‌ای به گروه وارد کرد که نگویم برایتان... البته یکی از اعضا (همان کسی که از لایك نکردن یکی از افراد نام نبرده ناراحت بود) به شخص سوغات نیاورنده که مدام پیگیر اخبار نظامی و جنگی جهان است، گفت مگر شما شیراز هم می‌روید؟ فکر کردم فقط عراق، سوریه، لبنان و همین جنوب ایران خودمان می‌روید سفر! و سوغات نیاورنده مات و متحیر کلی جواب‌های آمیخته به شوخی به طرف ایشان و ما که می‌خندیدیم پرتاب نمود. در هر صورت به سهم خودم ممنونم از این همکار خاص و عزیزمان. حالا که این همه شرح ماوقع نوشتم، فکر کرده‌اید گزارش نداریم؟ نخیر آقا. داریم، کلی هم گزارش خوب و درست و حسابی. برویم که برایتان بگویم.

خب... همین اول کاری لو بدهم اسم سوغات نیاورنده را! محمدصادق علیزاده رفته بود یك شب شعر عاشورایی در شیراز و گزارش نوشته برایتان چه گزارشی. در همین صفحه می‌توانید گزارش دبیر گروه‌مان را که محاسن بسیار دارد و معایبش به پیچاندن سوغات و شیرینی و این موارد محدود می‌شود را بخوانید.

آدم‌هایی که می‌زنند به مسیر و می‌روند پیاده‌روی اربعین، حتما آدم‌های خاصی هستند. امروز در صفحه ۱۰ رفته‌ایم سراغ این موضوع و تحلیلی جامعه‌شناسانه درباره‌شان ارائه کرده‌ایم. صفحه هم از نظر محتوا جذاب است و هم در فرم چشم‌نواز. آدم از یك صفحه خوب دیگر چه می‌تواند بخواهد؟

سال دوم دانشکده هم تازه‌ترین فیلم رسول صدرعاملی است که در صفحه ۱۱ امروز مورد تحلیل و نقد قرار گرفته است. بخوانید و ببینید صدر عاملی در این فیلم چه کرده و چگونه اثری را ارائه کرده است. این فیلم به‌تازگی اکران شده و این هفته، دومین هفته‌ای است که روی پرده سینماهاست.

و اما صفحه ۱۲ و کیکاووس‌خان زیاری با اتفاقات روز سینمای جهان. از ژوکر گرفته تا هیجان‌های ماتریکسی و بازگشت دایناسورها- سینمای هند هم مثل همیشه در صفحه حضور دارد. بروید به این صفحه که خبرهای همکارمان حسابی تازه است.